

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 2362/2013, ingiven av Juana Cruz Elena Vela Palacios, spansk medborgare, om en gemensam pensionsålder i samtliga medlemsstater

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren uppmanar Europaparlamentet att lägga fram ett förslag till kommissionen för att få en mer enhetlig, och därmed mindre diskriminerande, pensionsålder runt om i EU-länderna. Framställaren föreslår t.ex. en gemensam gräns inom EU på 67 år som hon anser, med tanke på att den förväntade medellivslängden har ökat, skulle göra EU:s pensionssystem självförsörjande utan att man skulle behöva utnyttja bank- och försäkringssektorn som skulle kunna utgöra många fler hot mot de besparingar som man lyckats få ihop under ett arbetsliv.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 24 september 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015

Europeiska unionen har inga befogenheter att lagstifta om viktiga aspekter av de nationella pensionssystemen, såsom pensionsålder, eftersom det är medlemsstaternas ansvar. Samtliga länder bör anpassa sina pensionssystem efter den ökade förväntade medellivslängden, och detta måste ske kontinuerligt och inte genom att i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning fastställa en viss ålder. Det finns också olika sätt att anpassa pensionssystemen, bland annat genom att koppla pensionsåldern till de framtida förändringarna i den förväntade medellivslängden, eller genom att ge människor incitament att senarelägga sin pension allteftersom den förväntade medellivslängden ökar (till exempel genom att öka det antal

pensionsgrundande år som krävs för att erhålla full pension). Den förväntade medellivslängden skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna, och folk kan också ha olika preferenser i fråga om i vilken ålder de vill gå i pension – och hur mycket de är villiga att betala för detta.

EU respekterar olikheterna mellan medlemstaterna och kan endast lagstifta om vissa mycket specifika aspekter av pensionerna, exempelvis de som rör den inre marknadens funktion (fria rörlighet för personer, frihet att tillhandahålla tjänster, konsumentskydd etc.), skydd mot diskriminering (på grund av kön i synnerhet) och skydd för arbetstagarnas rättigheter, särskilt i samband med att deras arbetsgivare går i konkurs. Det finns redan ett antal EU-förordningar och EU-direktiv som påverkar pensionssystemen i medlemsstaterna.

EU:s Europa 2020-strategi utgör ramen för en starkare samordning av de nationella strategierna rörande den europeiska planeringsterminen, med hjälp av landspecifika rekommendationer. Denna process stöds av det arbete som utförs i politiska kommittéer (kommittén för socialt skydd, sysselsättningskommittén, kommittén för ekonomisk politik) med höga tjänstemän från medlemsstaterna och kommissionen som noga ska undersöka de specifika utmaningarna i fråga om lämpliga pensioner och hållbarhet och främjande av längre arbetsliv.

EU kan också ställa medel till förfogande för att uppnå vissa politiska mål vad gäller pensioner. Europeiska socialfonden kan användas för att främja anställbarheten och arbetsmarknadsmöjligheterna för äldre arbetstagare. Dessutom främjar EU samarbete och ömsesidigt lärande, framför allt genom den öppna samordningsmetoden.

Slutsats

Kommissionen har vidtagit åtgärder för att bidra till att säkra hållbara pensionssystem. Kommissionen har emellertid inte behörighet att föreslå lagar som fastställer en enhetlig pensionsålder i samtliga medlemsstater.